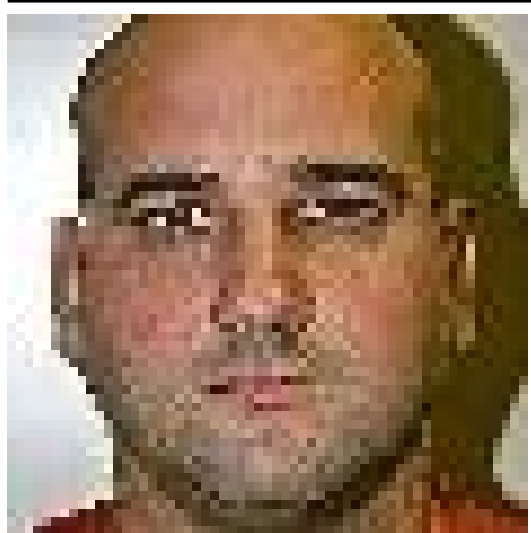

contingut i continent

DÍDAC MORENO

l'inici escolar a l'Alt Empordà ha estat relativament tranquil i, un any més, ha estat marcat per les protestes que han dut a terme des del centre Montserrat Vayreda de Roses. Un curs més, i ja en van set, el col·legi rosinc començarà les classes en mòduls. En d'altres punts de la comarca, Figueres o Vilafant en serien un exemple, també hi ha escoles en una situació similar però el Vayreda té una peculiaritat. Massa promeses. Cap realitat. Qui estigui llegint aquest article de ben segur que coneix d'altres centres que han estat molts anys en mòduls. Fins i tot que hi han estat més de set anys. Però a Roses el que provoca les protestes

es que, des de fa anys, es va prometre un edifici convencional i, de moment, res de res. Els anys han anat passant i, malauradament, en una situació de crisi com l'actual de res val afirmar que el Vayreda és una "prioritat". Aquestes llistes estan a hores d'ara en un calaix a l'espera que hi hagi un euro per invertir.

Res fa pensar que la situació canviï a curt termini i, per aquest fet, caldrà resignar-se perquè també seria un greu error ignorar l'entorn econòmic. Al Vayreda en són conscients, segur. Però, al mateix temps, tampoc obliden que ja els han "torejat" massa.

A partir d'aquí seria important que, sense oblidar-nos de reivindicar el que creiem just, fóssim capaços de prioritzar i, si parlem d'ensenyament, és molt més important el contingut que el continent.

Centenars de famílies que a l'Alt Empordà porten els seus fills en escoles que estan en mòduls no canviarien de centre per res del món. S'estimen el col·legi, confien en el professorat i comparteixen la línia educativa.

Preferirien estar en un edifici convencional però aquesta situació no està al capdamunt en el seu ordre de prioritats si estem discutint sobre l'educació i el futur dels seus fills.

A les famílies que porten els seus fills al Vayreda els deu ser complicat fer-se seu aquest ideari i, després de tants anys de promeses, és impossible no entendre la seva postura i, al mateix temps, és fàcil posar-se a la seva pell. Que no perdin les ganes de reivindicar l'edifici però que tampoc oblidin que és molt més important el contingut que el continent. Com tot en aquesta vida.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/09/17/contingut-continent/515727.html?utm_source=rss